

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

Paragraphus XI. De Potestate Vicarii circa cognitionem variarum
causarum, & executionem literarum Apostolicarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

PARAGRAPHUS X.

De potestate Vicarii circa cognitionem variarum causarum, & executionem literarum Apostolicarum.

Quæstio 186. An Vicarius cognoscere possit causas criminales?

1. Respondeo tamen per generalem commissione transeat in Vicarium cognitionem causarum. Sbroz. loc. paulo post citando. Quin & Vicarius generaliter institutus habeat pro se presumptionem, quod omnes causas jurisdictionis episcopalis expedire possit, nisi constet vel ostendatur jure scripto, aut recepta Ecclesiarum consuetudine inter speciales numerati. Laym. loc. paulo post citando. Garc. p. 5. c. 8. num. 65. Rebuff. in pr. p. 1. tit. foran. Vicar. num. 152. aded quidem, ut si in canone aliquo dicatur quidpiam ad Episcopi vel diocesani potestatem pertinere, nisi inter causas exceptos sit, censori debeat etiam Vicario competere, cum is eadem jurisdictione sit praeditus; nihilominus adhuc Vicarium sine speciali commissione non posse cognoscere aut inquirere de causis criminalibus tenent Pirk. ad tit. de offic. Vicar. num. 44. Laym. in c. licet. de offic. Vicar. in c. num. 2. ubi: inter causas speciales, que in officio Vicariatus generaliter commissio non venient, primum locum tenent criminales, aded, ut si absque speciali Episcopi commissione Vicarius se intronizat, processus irritus sit ob jurisdictionis defensionem. Item Barbos. de potestate Episcopi. alleg. 54. num. 117. ubi: nec criminales causas, nisi specialiter commissae fuerint, expedire poterit, ita ut nec inquirere, nec punire excessus subditorum queat. citat Barbos. pro hac sententia. Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. Vicar. Navar. in c. Serpens. de penit. dist. 1. num. 4. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 16. Buccaron. tr. de different. inter Judic. civil. & crim. diff. 127. num. 20. Ferret. conf. 214. vol. 1. Cuch. Ugolin. &c. Sbroz. l. 2. q. 143. num. 1. citans ingentem turmam AA. Quam sententiam ita generaliter probaram non esse veram, ait Ventrigh. l. c. num. 24. nec servari in praxi; cum Vicarius ex generali solum commissione in criminalibus procedere possit iis exceptis, que specialiter excipiuntur in jure. citat pro hoc Ricc. in pr. p. 2. resol. 180. per rot. probataque id ipsum ex textu c. licet. de off. Vicar. in c. ubi ex generali commissione denegatur Vicario facultas inquirendi, corrigendi aut puniendi aliquorum excessus, non generaliter omnium excessus. Neque ait obstare dispositionem Trident. sess. 24. c. 20. ubi cause criminales ad solum Episcopi judicium referuntur. Intelligentidem id enim dicit privativer ad Decanum, Archidiaconum, aliosque inferiores, non ad Vicarium generalem Episcopi, qui unum cum eo judicium habet. Nihilominus, quia Ventrighia nullum in particulari crimen ostendit, in quo procedere possit ex generali commissione Vicarius (nisi forte velit, illum levia aliqua delicta, que propriè criminis nomen non merentur, posse cognoscere & punire, dabimus enim hoc libenter) manet in concussa responsio, & firmatur hanc ratione; quod cause criminales computentur inter negotia magna seu graviora; cum in iis tractetur de vita hominis; vel alia gravi poena infligenda; in mandato autem generali non comprehenduntur hujusmodi majora, nisi specialiter exprimantur. Pirk. l. c. juxta c. quod translatum. de off. Legat. Sed neque adhuc potest illa cognoscendi de criminalibus concessa vi-

detur Vicario, dum Episcopus in commissione usus his verbis: committo tibi curam & regimen Episcopatus. Sbroz. l. cit. num. 4. citatis Bartol. in l. 1. §. cum urbem. ff. de off. prefec. urbis. Anch. & Franc. in cit. c. licet. quos sequitur Pirk. l. cit. propositio siquidem indefinita exequipollit universali, quando pars est ratio in omnibus particularibus; non autem, si sit diversa, sicut diversa estratio in iis, qua requirunt speciale mandatum, quippe que non veniunt in generali concessione Vicariatus. Sbroz. cit. n. 4. & ex eo Pirk.

2. Limitanda tamen venit responsio primo: nisi forte in generali commissione Vicariatus expressa forent aliqua cognitione criminalium majora aut paria, V. G. ut in specie Sbroz. l. cit. num. 6. si commissa fuisset collatio beneficiorum; tunc enim & causas criminales cognoscere possit (intellige, si adiecta clausula: & cetera) Sbroz. l. cit. citans Marian. Socin. in c. quanto. de accusat. num. 173. Cuch. in lit. jur. can. de Vicar. Episc. num. 71. & seq.

3. Limitanda secundo: ita Vicarius ex mandato generali inquirere possit & cognoscere de delictis, non ut ipse puniat, sed ad Episcopum referat. Laym. l. c. n. 2. Pirk. l. c. cum Sbroz. l. c. n. 7. citante Lapum in cit. c. licet. num. 1. Anch. num. 2. Franc. col. 1. Felin. in c. non petefi. de Judic. col. 4. num. 5. Menoch. de arbit. Judic. l. 1. q. 43. num. 27. Foller. in pr. crim. can. p. 1. mor. num. 124. &c. Quo casu, si Vicarius eum, quem inquisierat, absolveendum putet, potest eum absolvere sine speciali mandato. Sbroz. Laym. Pirk. locis cit.

4. Limitanda tertio: ita ut Vicarius sine speciali mandato possit inquirere, non ad puniendum, sed ut delinquentes se corrigan, & emendent. Laym. Pirk. locis cit. cum Sbroz. num. 10. citante Franc. in cit. c. licet. col. 1. in princ. Anch. num. 2. Gemin. num. 4. &c.

5. Limitanda quartu: ut possit sine speciali commissione cognoscere de delictis, si civiliter tantum agatur de delicto, non autem criminaliter, ut si quis ab Ordinario collatore jus instituendi habeat, Episcopo tamen subjecto, sit institutus in beneficio patronato, non presentatus a patrono, Vicarius possit hanc causam cognoscere, si patronus petat institutionem irritam declarari, & institutum amoveri; quia talis cognitione non tendit ad puniendum, sed ad damnum ilatum compensandum, sive ad declarandum, possessorem non habere jus seu legitimum titulum. Laym. Pirk. locis cit. ex Sbroz. l. 2. q. 126. num. 1. ubi: quod de causis beneficialibus cognoscere possit, si civiliter mota sunt, non autem criminaliter, ut quando agitur ad privatum beneficii, citat pro hoc plures.

6. Aliam limitationem addit Sbroz. num. 12. ut possit inquirere ad puniendum poena pecuniaria vel simili. Citat pro hoc Marian. in c. qualiter. de accusat. num. 167. quem tamen bene dicit, non audere hoc affirmare propter generalitatem textus in c. fin. vers. puniendi. Limitat item Sbroz. num. 19. ut non procedat in Vicario Episcopi constituto seu creato per Papam; cum is possit absolute cognoscere causas criminales absque mandato speciali Episcopi. Citat pro hoc Bald. conf. 475. num. 14. & seq. vol. 4. Rebuff in pr. tit. form. Vicar. num. 152. & 156. Limitat denique num. 18. ut dicta limitationes procedant in Vicario generali Episcopi, non autem in foraneo, ut Milis in repert. v. Vicarius

Episc.

Quæstio 187. Specialis, an Vicarius cognoscere possit de criminis hæresi?

Respondeo: Nullatenus de crimine hæresi cognoscere potest Vicarius sine speciali commissione. Barbo, *de potestate Episcopi*, allegat 54. num. 85. Pax-Jord. l. 12. tit. 1. num. 194. citantes Decian. tr. crim. Tom. 1. l. 5. c. 21. num. 7. Ventr. Tom. 2. anno. 14. 6. 1. num. 23. citans infra Farinac. de heret. q. 186. num. 13. Sbroz. l. 2. q. 161. num. 4. & 5. ubi in specie dicit, quod, cum proceditur coram Inquisitore, nomina accusatoris & testimoniis exprimenda sunt coram Episcopo vel eius Vicario, & de eorum consilio ad condemnationem proceditur, juxta varios textus juris, & AA. quos citat à num. 1. talis expressio non possit fieri coram Vicario non habente ad hoc speciale mandatum praesente Episcopo, secus eo abiente. Pro quo citat Gl. in c. statuta. de Heret. in 6. §. jubemus. v. absente & ibi DD. quemadmodum etiam responsionem ipsam seu in genere, quod nimirum Episcopo absente possit Vicarius de hæresi cognoscere, limitant Pax-Jord. l. cit. & Ventr. pro hac limitatione adducens Decian. l. cit. & Gemin. in c. ut commissi. §. ult. de heretic. in 6. Limitat quoque dicta sua Sbroz. num. 8. nisi fieret dicta expressio illa coram Vicario tanquam coram persona honesta, & in jure perita, juxta c. statuta in v. aliquibus aliis personis. junctā Gl. v. abiente. Item limitat eadem n. 9. nisi talis expressio Episcopo praesente fieret coram Vicario de conscientia Episcopi juxta eandem Gl. Licet verò Sbroz. cit. q. 161. num. 6. prober, non posse praesente Episcopo dictum consilium præstat ex eo, quod ne quidem Capitulum Sede vacante succedat Episcopo in consilio Episcopi requisito pro aliquo actu, adeoque multò minus Vicarius (intellige sine speciali commissione) cum sis longè minoris potestatis quam Capitulum; quippe quod est successor Episcopi: attamen q. 162. ait ex mente Archid. in c. licet. de offic. Vicar. in 6. posse Vicarium absque speciali mandato dare Inquisitori hæreticæ pravitatis hujusmodi consilia de puniendis hæreticorum defensoribus, & receptatoribus penâ, de qua in cit. c. ut commissi. §. puniendi. Item q. 163. ait, Vicarium ex generali commissione habere autoritatem requirendi Potestates & Rectores civitatum seu Gubernatores, vel alios Superiores seculares, quoquaque nomine censeantur, ut current observare, & facere observari constitutiones editas contra hæreticos, juxta c. ut offic. §. fin. de heret. in 6. & Gemin. & Franc. uti & Archid. in c. licet. in cit. v. transferuntur. Item. q. 164. quod Vicarius Episcopi habeat eandem autoritatem compellendi Ecclesiastica censurâ Magistratus ad exhibendum sibi statuta facta ad impedientium S. Officium inquisitionis contra hæreticos, ut revocent vel moderentur etenim, ne impediatur processus, aut aliquatenus retardetur juxta a cit. c. statutum il. 2. de heret. in 6. Archid. ubi ante, quin & privandi officiis di eos Magistratus, & illos inhabilitandi, si illi obediere recusent in concernentibus fidem juxta c. ut offic. §. fin. de heret. & ibi Gemin. n. 3. Franc. ult. not. 6.

Quæstio 188. An Vicarius cognoscere possit ex generali commissione causas civiles?

Respondeo affirmativè: Sbroz. l. 2. q. 125. num. 1. citatis Cardin. in Clem. 1. de offic. Vicar. num. 1. Bald. conf. 477. num. 6. in 4. Aufser. in addit. ad Tholof. q. 148. &c. Habet enim Vicarius generalis

administrationem quoque in civilibus competentibus Episcopo. Quenam verò sint causæ civiles fori Episcopalis, ait Sbroz. recenseri latè à Cacho Institut. juris Can. de Episc. tit. 6. num. 121. & seq. monet hoc quoque Sbroz. l. cit. n. 6. Vicarium nunquam suo foro attendere debere statuta vel consuetudines Laicorum super ordine procedendi, nisi essent ab Episcopo, vel alia Synodali constitutione approbata, & tunc solim in profanis, non autem in spiritualibus esse attendendas, citat Anchar. conf. 18. n. 2. & 3.

Quæstio 189. Num ergo etiam cognoscere possit causas feudales sine speciali commissione?

Respondeo negativè: Ventr. l. cit. num. 40. Barbo, *de potestate Episcopi*, alleg. 54. num. 112. Pax-Jord. l. cit. num. 218. Sbroz. cit. q. 125. num. 3. & apud illum Cardin. in Clem. 1. de offic. Vicar. num. 19. Idque ne forte tales procuret vasallos, quos dominus nollet habere. Sbroz. l. cit. qui id ipsum ex eo confirmat, quod ne quidem Capitulum Sede vacante id possit.

Quæstio 190. Num possit sine speciali commissione cognoscere causas per appellationem iure ordinario devolutas ad Episcopum?

Respondeo affirmativè: Pax Jord. l. cit. num. 149. Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 11. Sbroz. l. 3. q. 5. citatis Abb. in c. dilecti il. 3. de appellat. num. 1. Bertach. de Episc. p. 6. l. 5. nr. de Vicar. Episc. num. 17. Foller. pract. crim. Can. p. 1. mor. num. 123. Cuch. Inst. juris Can. de Vicar. Episc. num. 125.

Quæstio 191. An Vicarius cognoscere possit de validitate dispensationis factæ ab Episcopo?

Respondeo negativè: Sbroz. l. 2. q. 39. ex Purpurat. conf. 381. num. 4. vol. 1. non enim potest inferioris impedit potestatem superioris juxta Clem. ne Roman. de elect. c. inferior. diff. 31. Aufser. ad Tholof. q. 486. apud Sbroz. l. cit.

Quæstio 192. An cognoscere valeat de validitate collationis factæ ab Episcopo suo?

Respondeo: dicendum de hoc infra, ubi de potestate conferendi.

Quæstio 193. An cognoscere possit de obreptione dispensationis Apostolice, quemadmodum id potest Episcopus vi Tridentini, sess. 22. c. 8.

Respondet Fagnan. in c. quoniam. de offic. deleg. num. 29. id eum non posse sine speciali delegatione; ed quod Episcopus hanc cognoscendi facultatem de jure ordinario non habebat (de quo vide eundem Fagn. in c. si quis. de confirm. utili vel iniur. n. 16. 21. & 26.) ideoque Concilium hoc loco non utatur dictione etiam, sed simpliciter ait: ab iisdem tanquam Delegatis Apostolicis. Eadem ferè habet Fagn. l. cit. num. 23. ubi; quod non possit cognoscere de obreptione vel subreptione gratiae obtentæ à Papa, sicut potest Episcopus juxta Trident. sess. 13. c. 5.

Quæstio

Quæstio 194. An possit cognoscere de causa delegata Episcopo suo.

REsp. id cum non posse sine nova & speciali Episcopali delegatione, nisi in rescripto addita fuisset illa verba: sive ejus generali Vicario. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 41. Pax Jord. l. c. 217. Sbroz. l. 2. q. 35. n. 3. Garc. p. 6. c. 2. n. 22. Barbos. cit. allegat. 54. n. 111. citatis Abb. in e. quoniam. de offic. deleg. n. 15. Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. Vicarius §. 21. dub. 4. Socin. conf. 39. n. 30. vol. 4. Campan. in divers. Iur. can. rubric. rub. 16. c. 23. n. 148. Ratio responsionis est, quia Episcopustalia non cognoscit ut Episcopus, sed tanquam specialiter delegatus; adeoque in illa dignitate illi non succedit Vicarius; uti hoc patet à fortio in Capitulo sede vacante, in quod non transiunt causa Episcopo specialiter delegata. Et Episcopus constitutio Vicarium committit ea solum, quæ sibi competunt ratione jurisdictionis, ordinariae. Sbroz. cit. q. 135. n. 2. ac proinde cum nova per talēm delegationem conferatur jurisdictione, etiam opus erit novā subdelegatione ab eo facta Vicario: Sbroz. cit. n. 3. Proceduntq; hæc, etiamsi maadatum Episcopum extenderet se ad causas omnes sibi delegandas; cum juxta dicta alias jurisdictione, quæ necdum competit, committit nequeat. Sbroz. cit. q. 36. n. 4. & f. Ventrigl. l. c. Ampliat quoque cit. q. 135. n. 4. Responsionem Sbroz. ut idem sit in mandatis, præceptis & literis Episcopo directis, quæ non transiunt in Vicarium, ut Felin. in c. eam te. de Rescr. n. 17. quem citat.

2. Quod si tamen Vicarius creatus esset à Papa, habitur eum omnes prærogativas, adeoque eum posse cognoscere sine speciali commissione Episcopi causas delegatas Episcopo, tradit Sbroz. cit. q. 135. n. 5. citatis Alex. in l. & quia ff. de jurisd. omn. judic. Dec. in cit. c. quoniam. n. 15. Bartol. in l. filius. ff. de Legat. Rationem quoque adjicit Sbroz. n. 7. ex Ruini. conf. 148. n. 5. in 4. quia Vicarius Episcopi à Papa creatus magis representare videtur Episcopum, quam Vicarius creatus ab ipso Episcopo.

3. Illud quoque hic observandum, quod tradit idem Sbroz. l. 2. q. 131. n. 2. quod Episcopus tales causas sibi delegatas committere specialiter possit suo Vicario, non ut Vicario, sed ut delegato. citans Abb. in c. dilecti. il. 3. de appellat. n. 18. eo quod, si committeret ut Vicario, non posset ab ejus sententia appellari ad Episcopum, secus, si ut delegato.

Quæstio 195. Num è contra quoque Episcopus nequeat cognoscere causam Vicario suo à Papa delegatam?

REsp. Affirmative. Rosa. De executoribus Liter. Apost. p. 2. c. 3. n. 11. ubi: Cum delegatio est facta Vicario, non potest Episcopus literas execuiri, nisi per viam subdelegationis. citat Menoch. de commun. ult. voluntat. c. 5. n. 527. Ricc. in pr. rerum quotidian. fol. 419. &c. Item Sbroz. l. 2. q. 136. n. 1. citatis Anchar. in Clem. 2. de Rescr. col. 1. Card. n. 10. Imol. n. 14. Franc. in c. dilecti. il. 2. de appellat. q. 5. Dec. in c. quoniam. de offic. deleg. n. 9. Barbat. in Apofol. ad Bartol. in l. quod l'principi. ff. de legat. Bertach. de Episc. l. 4. q. 7. n. 4. eo quod tunc Vicarius non cognoscat causam ut Vicarius, sed ut delegatus Papæ. Sbroz. l. c. n. 2. & in causa delegata per Papam major est Vicarius Episcopo suo, & separatum est auditorium unius ab auditorio alterius juxta DD. in cit. Clem. 2. & in specie Cardin. n. 10. Imol. n. 14. Sbroz. n. 4. Adde, quod rescriptum non debet extendi ad alios, neque ad multos juxta Felin. in c. eam te. de Rescr. n. 17.

2. Et hæc procedunt, ubi delegatio facta Vicario sub nomine proprio & dignitatis, v. g. Titio Vicario Generali Episcopi N. an vero Episcopus cognoscere possit causam delegatam à Papa suo Vicario, dum ei delegata non sub nomine proprio, sed tantum dignitatis, non convenienti AA. Affirmant apud Sbroz. cit. n. 6. Bertach. ubi ante. l. 4. p. 5. n. 59. Innoc. in c. eam te. n. 5. & ibid. Abb. n. 14. Barbat. ubi ante, cā ratione, quod licet Vicarius sit delegatus Papæ, dicatur tamen cognoscere tunc causam vice Episcopi; cū talis dignitas Vicariatus non competit ei jure proprio, ut Dec. & Abb. in cit. c. quoniam. de off. deleg. n. 9. Negant econtra apud eundem Sbroz. n. 8. Cardin. in cit. Clem. 2. & ibid. Imol. n. 2. Butr. & Franc. in c. statutum de Rescr. in 6. Cuch. inff. Jur. can. de vice Episcopo. n. 171. & seq. ubi inquit: Episcopum non posse se intromittere in illa causa, quando Vicarius functus est officio suo, aut illum removere à Vicariatu, ut illum impedit in delegatione; cū enim separatum sit auditorium delegati Papæ & Episcopi, non debet rescriptum extendi ad alium, quam ad ipsum delegatum.

3. Limitat tamen ipsam Responsionem Sbroz. n. 9. & 10. ut locum habeat in rescriptis delegationis, non autem in præceptis & mandatis Apostolicis, quæ sunt Vicario; quia hujusmodi transiunt in Episcopum, cit. Abb. in c. eam te. n. 5. & dat rationem, quod mandata restringi non debeant, sicut restringi debet delegata jurisdictione, sed ampliari juxta c. scriptum. 8. q. 1. & Felin. in c. eam te. §. scriptum. col. 1. in princ. n. 16. non obstante huic communī sententiæ, quod alias Bald. in l. aliquando. ff. de off. Procons. n. 5. dicat, mandatum factum vicegerenti non arctare dominum. Extenditque hoc ipsum Sbroz. n. 11. ita ut in dubio scriptum videatur Vicario ut vices Episcopi gerenti, non ut executori, ut Felin. l. 6.

Quæstio 196. Vicarius duarum diæcesum in quo loco cognoscere debeat causas?

REsonder Pignat. Tom. 7. Consult. 64. n. 4. juxta Rotæ decisiones, quod Vicarius generalis existens in loco soliti domicilij ac residentiae cognoscere possit causas omnes cujuscunque generis utriusque diæcesis; cū in hoc pro una eademque diæceli habeantur propter juris assistentiam, quam Episcopus habet, & intentionem fundatam jus dicens, nedum ex jure communī. c. cum Episcopus, sed & ex Trident. Sess. 25. c. 6. quod etiam spectat, quod tradit Cardin. de Luca. in Miscell. d. 1. n. 113. ubi: Non solum, ab unita est Ecclesia, unicave diæcesi; sed etiam ubi duo vel plures perpetuo tamen auctoritate Apostolica, quamvis aquæ principaliter unita, quoniam non per hoc duo vel plura tribunalia cum duobus vel pluribus Vicariis Generibus atque Officialibus habere tenetur Episcopus. Licit enim Ecclesia ac diæcesis aquæ principaliter unita pro duabus omnino distincti habeantur, atque earum qualibet proprios & distinctos retineat fines, propriaque iura ac privilegia, perinde ac si unita non adesset; adhuc tamen, cum Episcopi seu Prelati persona sit unita, ac naturaliter individua quo ad eum, atque ad hunc effectum ambæ vel plures pro una habentur, ut in qualibet unius vel alterius diæcessis parte residere valeat, ac tribunal erectum habere, nisi Apostolicae provisiores vel antiqua consuetudo, quæ jus facultativum excludat, aliter statuant.

2. Et hæc de cognitione causarum, quas iure ordinario cognoscit; nam de cognitione & expeditione causarum facta ab eo tanquam delegato Papæ, observandum tantisper ex Rosa. De executor. lit.

Capit. III. De potestate

Apost. p. 2. c. 3. n. 19. quod delegatus Papæ ubique jurisdictionem exercere potest, nec egeat territorio; sed habeat territorium generale, quia delegatus Papæ Papam representat.

Questio 197. An Vicarius Episcopi literas Apostolicas exequi possit mortuo Episcopo?

1. **R**esp. Literas expeditas & directas Vicario viente Episcopo, Vicarius expedire non potest, si prius post mortem Episcopi presentatae sibi fuerint; aut si presentatae quidem fuerint vivente Episcopo, nequid tamen eo vivente executae; quia per mortem Episcopi jam desinit esse Vicarius, & officium ejus exspiravit: neque etiam Vicarius Capitularis eas exequi, aut executionem jam cæptam perficere poterit; quia ipsi non sunt directæ, nec etiam dirigi solent à cancellaria Vicario Capitulari. Expediendus proinde erit novus Vicarius Episcopi iudeo iterum plena, vel super dictis literis petenda nova commissio, quæ vocatur mutatio Judicis, quæ committitur Ordinario viciniori, ut dictas literas exequatur servata forma literarum expeditarum. Rosa. l. c. p. 1. c. 9. n. 3. citans Corrad. in præ. dispens. l. 7. c. 4. n. 22. Proceditque id ipsum, etiam si Vicarius Episcopi, cui directæ fuerint literæ, crearetur Vicarius Capitulari sede vacante, ut eas exequi nequeat. Rosa. l. c. n. 31. citatis Corrad. ubi ante. n. 11. Garc. p. 6. c. 2. n. 40. 41. & 44. contra Sanch. de matrim. l. 8. d. 27. n. 32. ex eodem jam tacto principio; quia tunc non est Vicarius Episcopi, cui directæ sunt literæ, sed Capituli, cui literæ à cancellaria dirigi non solent; ut nec ex stylo dirigi solent Vicariis Prælatorum inferiorum, ut Rosa l. c. n. 36 quem vide. Et hic stylus potius attendendus, ut inquit Rosa, quam opinio contraria AA.

2. Quod autem literæ directæ Vicario, eo remoto, sive per expirationem officii, sive per mortem naturalem, executioni dari possint ab ejus successore, si ve re adhuc integræ, sive non amplius integræ; quia earum executio demandata est non persona sed tribunal & intuitu officij, tradit. Idem Rosa l. c. n. 29. citatis Garc. ubi ante. n. 54. Corrad. n. 36. Par. de resign. l. 1. q. 11. n. 17. Sbroz. l. 2. q. 67. Gambar. de off. legat. l. 8. q. 97. Capra conf. 67. n. 32. Abb. & Canonistis in c. quoniam de offic. delegat. Neque his obstat, quod observent aliqui apud Rosam. l. c. p. 2. c. 7. n. 49. nempe delegationem factam dignitati transire in successorem, quando dignitas est per se subsistens, secus, si accessoria & dependens ab alio, ut contingit in Vicario Episcopi. Nam, ut ait Rosa, ibidem. n. 50, licet forte de juris subtilitate sic dicendum sit, secundum tamen stylum & observantiam omnium tribunalium Ecclesiasticorum delegationem factam Vicario transire in ejus successorem; citatque pro hoc præter citatos supra Monet. de commun. ult. volunt. 8. n. 148. quin & Sanch. l. c. n. 10. Pax Jord. &c.

PARAGRAPHUS XI.

De potestate Vicarii circa subdelegandum.

Questio 198. An Vicarius Generalis Episcopi alium Vicarium constituerre possit.

1. **R**esp. Non posse eum absolutè loquendo officium suum alteri committere, seu alium sibi similem seu generalam Vicarium constituere, argumento. c. Clericos. de offic. Vicar. Laym. in c. Romana. de off. Vicar. in c. n. 10. Pith. tis. ed. n. 63. Barbos. de potest.

Episc. alleg. 54. n. 99. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 202. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. 5. 1. n. 36. Garc. p. 5. n. 8. n. 148. Sbroz. l. 2. q. 66. n. 1. citans pro hac communi intentia innumeram turmam AA. & n. 12. idipsum extendens ad Vicarium generalem Capituli sede vacante. Nullus enim inferior Princeps Vicarium ita constitutere potest, ut totum officium suum (eu potestatem ordinariam (qualem habet Vicarius generalis Episcopi) ei committat, nisi id à Lega aut Principiis beneficio ei concessum sit. Pith. Laym. LL. cit. juxta Auth. ut nulli JUDICUM dicent. collat. 9. nov. 134. & Auth. de collatorib. S. ad hoc prohibemus. collat. 9. nov. 118. Quare, ut Laym. nec ipse Episcopus officium suum ordinarium alteri committere posset, nisi id ei à Lega concessum.

2. Sed neque adhuc id posset Vicarius generalis ex implici solum mandato (speciali), quod haberet ad substituendum. Sbroz. l. c. n. 11. citans Host. in c. 1. de offic. Vicar. in 6. & ibid. Gemin. n. 11. Put. decis. 68. n. 1. Milis in repertor. v. Vicarius Episc. Par. conf. 80. n. 15. qui dicat esse communem. Veruntamen id posset, ubi in mandato interita essent hæc verba: *Damus potestatem substituendi alium, quem nos Vicarium cum eadem potestate substituimus: Pith. l. c. Laym. l. c. n. 12. Sbroz. l. c. n. 15. Garc. l. c. n. 155. citantes Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicar. n. 77. Melill. tr. de præcedent. Vt at. c. 1. n. 14. Pavin. de potest. capit. sed vac. q. 10. n. 20.* In illo siquidem casu Vicarius ille non tam constitutur à Vicario quam ab ipso Episcopo, & ab eo accipit potestatem ministerio Vicarii substituentis, & sola nominatio sui electio personæ fit à Vicario substituente. Sbroz. Pith. Laym. Garc. LL. cit. quorum posterior n. 156. at. idem esse, dum Episcopus daret potestatem substituendi suo nomine; utpote qui tunc etiam censetur positus ab Episcopo; cum ejus nomine substituatur. Neque etiam in his casibus dici posset, Episcopum dare Vicarium incertum contra c. ad hoc. de rescriptis Garc. n. 157. c. quod per substitutionem vel nominationem Vicarij substituentis, qui repræsentat personam Episcopi in substituendo, certificetur. Unde jam etiam in hoc casu Vicario vi dictæ clausula substituente sibi Vicarium, hunc posse Vicario substituenti conferre beneficium docent Rebuff. Coras. Duaren. Sbroz. apud Garciam l. c. n. 158.

3. Potest nihilominus Vicarius generalis Episcopi ob causam necessitatibus, v.g. propter absentiam vel infirmitatem ad breve tempus sibi alium substituere, qui Vicarij munere cum simili jurisdictione interim fungatur (qui tunc haberet potestatem exequendi omnia concessa Vicario, ut Ventrigl. l. c. ac etiam posset cæpta per illum perficere. Sbroz. l. 4. q. 67.) argumento c. 1. de offic. Vicar. in 6. Pith. l. c. Laym. l. c. n. 11. Garc. n. 152. Sbroz. cit. q. 66. n. 17. Pax Jord. n. 204. Num verò in hoc casu requiratur nihilominus speciale mandatum Episcopi, non convenienti autores. Affirmat id expressè Ventrigl. l. c. Sbroz. cit. n. 17. Item Hostiens. Franc. Dominic. Zerol. apud Garciam cit. n. 152. vel saltem consuetudinem id faciendo, quasi tunc toleretur per quandam voluntatem Episcopi, in Rosell. & alijs apud Garc. E contra posseid Vicarium ex causa, et si non habeat ad id speciale facultatem seu mandatum, tenent Pax Jord. cit. n. 204. Barbos. l. c. n. 100. Garc. cit. n. 152. citans Pavin. q. 10 n. 21. Put. decis. 168. l. 1. Felin. in c. 5. perpetuus. de fide instrum. n. 3. Marant. in specul. Adv. adv. p. 4. dist. 1. n. 22. Cuch. l. 12. tit. 8. n. 10. Azevedo Genuent. &c.

Questio 199. Num Vicarius generalis constituerre possit delegatum.

1. **R**esp. Primo in genere affirmativè. Sbroz. cit. q. 66. n. 22. ubi ait: *Ubi Vicarius vellet committere aliqui*